

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
Sesvete, Industrijska cesta 15

Poslovni broj: P-519/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, po sucu toga suda Lovri Tomičiću, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Čeline, OIB 76791487757, iz Zagreba, Ulica Radoslava Cimermana 42, kojeg zastupa punomoćnik Goran Devrnja, odvjetnik iz Zagreba, Vrbani 15, protiv tužene ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a, koju zastupa punomoćnik Damir Metelko, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., Zagreb, Lopašićeva 6, nakon glavne i javne rasprave zaključene 11. rujna 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja odvjetnika Vinka Pivca i tužitelja osobno, a u odsutnosti uredno pozvane tužene, s danom objave 12. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160/51400607-5103761271 od 14. prosinca 2007. sklopljenog između tužitelja JOSIP ČELINA, Radoslava Cimermana 42, Zagreb, OIB: 76791487757 i tužene ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski trg 3a, Rijeka, OIB: 23057039320, a koja:

- u čl. 10. glasi: "Za obradu zahtjeva i odobravanje kredita Korisnik kredita dužan je prije korištenja kredita platiti 1,000 % (jedan posto) naknade na iznos kredita, odnosno minimalno =200,00 HRK (dvjestoHRK), obračunate s datumom plasmana."

II. Nalaže se tuženoj ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a da isplati tužitelju Josipu Čelini, OIB 76791487757, iz Zagreba, Ulica Radoslava Cimermana 42 iznos od 725,04 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počev od 5. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se do dana 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, do 31. prosinca 2022. godine određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, do 31.12.2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za

tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2024. se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženoj ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., OIB: 23057039320, Rijeka, Jadranski trg 3a da u roku od 15 dana isplati tužitelju Josipu Čelini, OIB 76791487757, iz Zagreba, Ulica Radoslava Cimermana 42 iznos od 1.165,39 EUR.

IV. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužitelj zahtjeva isplatu zateznih kamata na iznos uglavničenih zateznih kamata od 1.165,39 EUR od 5. lipnja 2025. do isplate.

V. Nalaže se tuženoj u roku od 15 (petnaest) dana naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.501,55 EUR sa zateznom kamatom od 12. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 11. ožujka 2025. podnio tužbu u kojoj u bitnome navodi kako je 14. prosinca 2007. sklopio s tuženom Ugovor o kreditu broj: 2402006-1031262160/51400607-5103761271, a kojim je prednik tužene tužitelju odobrio kredit u kunsjoj protuvrijednosti iznosa od 124.602,98 CHF obračunatom prema srednjem tečaju Banke na dan puštanja kredita u tečaj (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu). Ističe, kako je odredbom čl. 10. predmetnog Ugovora tužena obvezala tužitelja na plaćanje naknade za obradu kredita, bez da mu je prethodno, a niti naknadno jasno i nedvosmisleno predočila strukturu navedenih troškova, od čega se isti sastoje, u kojem postotku tužena tereti tužitelja, odnosno zbog čega baš taj postotak, u kojem periodu i konačnom iznosu, što navedenu obvezu tužitelja kao potrošača čini u potpunosti neodređenom i neodredivom, posljedično i nepoštenom i ništetnom, sukladno odredbi čl. 270. Zakona o obveznim odnosima. (tzv. ulazna naknada). Nadalje, navodi kako sporna odredba u potpunosti odgovara i pojmu nepoštene ugovorne odredbe kako ju definiraju odredbe čl. 81. st.1 i st.2 i čl. 82, alineja 10. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03), obzirom da se radi o odredbi koja je unaprijed paušalno formulirana u tipskom, standardiziranom obrascu ugovora kojeg je sastavila tužena kao jača ugovorna strana, te o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo sa tužiteljem, a kojom je tužitelju nametnuta obveza sa čijim sadržajem niti je bio upoznat, niti je o njoj mogao pregovarati i utjecati na sadržaj iste. Slijedom toga, nije mogao usporediti visinu naknade niti sa drugim kreditorima, te sam odvagnuti koja mu je opcija u svojoj ukupnosti povoljnija. Dakle, tužena je tužitelju odobrila jedan iznos kredita, a faktički mu isplatila drugi iznos, umanjen za navodne troškove obrade kredita, teretivši ga prilikom isplate kredita za iznos od 5.462,84 kn (725,04 EUR), nezakonito i potpuno netransparentno mu nametnuvši apstraktnu ulaznu naknadu. Povrh toga, nakon isplate i terećenja po osnovi ulazne naknade

koju je tužena naplatila iz kreditiranog iznosa, ista je obračunavala i tužitelju zaračunavala kamatu na cjelokupan iznos kredita, dakle s uračunatom ulaznom naknadom, iako mu je faktički isplatila drugi, manji iznos kredita. Na taj način prouzrokovala je neravnotežu u međusobnim obvezama trgovca i potrošača, na štetu ovdje tužitelja. Da se radi o nepoštenim odredbama zauzeo je stav i Vrhovni sud Republike Hrvatske u predmetu poslovni broj Rev-673/2023-2 od 13. veljače 2024., kao i u predmetima poslovni broj Revd-1974/2023-2 od 14. lipnja 2023. i Revd-1601/2024-2 od 30. travnja 2024.

2. U odgovoru na tužbu tužena je najprije prigovorila naznačenoj vrijednosti predmeta spora u iznosu od 1.400,00 EUR, dok tužiteljica tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa od 725,04 EUR, slijedom čega je vrijednost predmeta spora očito suviše visoko naznačena te se postavlja pitanje naknade troškova parničnog postupka. Ukazuje na pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske prema kojem deklaratorni zahtjev koji je istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu i treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva na činjenje i ne uzima se u obzir pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora. Oспорava osnovu tužbenog zahtjeva, dok visinu ne osporava. Ukazuje na to da je tužiteljica dužna dokazati svoje status potrošača. Ističe, prigovor zastare utuženog potraživanja.. Navodi, kako je ugovorna odredba za koju tužiteljica želi da se utvrdi ništetnom jasna, razumljiva i lako uočljiva. Predlaže odbiti kao neosnovan predmetni tužbeni zahtjev.

3. Podneskom od 5. lipnja 2025. tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev na način da je uglavničio zatezne kamate da na ime uglavničenih zateznih kamata zahtjeva isplatu iznosa od 1.165,39 EUR sa daljnjim zateznim kamatama od 5. lipnja 2025. pa do isplate. Kao vrijednost predmeta spora sada naznačuje iznos od 1.890,43 EUR, a taj iznos odgovara zbroju glavnice i uglavničenih zateznih kamata.

4. U podnesku od 14. srpnja 2025. tužena se usprotivila naznačenoj vrijednosti predmeta spora iz tužiteljevog podneska od 5. lipnja 2025.

5. Na pripremnom ročištu 28. studenoga 2025. ovaj sud je rješenjem na temelju odredbe čl. 40. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25., dalje: ZPP) odredio vrijednost predmeta spora u ovoj pravnoj stvari u iznosu od 1.890,43 EUR. Naime, tužitelj je uglavničio zatezne kamate u ovoj pravnoj stvari te sada i taj dio tužbenog zahtjeva čini glavno potraživanje pa je posljedično tužitelj pravilno naznačio vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.890,43 EUR, što odgovara zbroju glavnice i uglavničenih zateznih kamata.

6. Posljedično, neosnovan je i prigovor tužene u odnosu na naznačenu vrijednost predmeta spora iz tužiteljevog podneska od 5. lipnja 2025.

7. Tijekom dokaznog postupka sud je pregledao Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160 / 51400607 – 5103761271 od 14. prosinca 2007. (str. 6 – 13 spisa), pregled prometa po partiji kredita (str. 14 – 26 spisa), rekapitulaciju prometa po kreditu (str. 27 spisa), sudsku praksu suda Europske unije (str. 49 – 57 spisa), proces obrade kredita (str. 58 i 59 spisa), izvadak iz Odluke tužene o visini kamatnih

stopa i naknada Sektora građanstva za fizičke osobe (str. 68 – 71 spisa), opće odredbe tužene (str. 72 – 74 spisa), stambeni krediti s ostatkom vrijednosti (str. 87 – 89 spisa) te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja Josipa Čeline (str. 125 spisa).

8. Nije izveden dokaz financijskim vještačenjem, budući da je tužitelj na ročištu za glavnu raspravu 11. rujna 2026. odustao od tog dokaznog prijedloga, a visina konačno postavljenog tužbenog zahtjeva iz podneska tužitelja od 5. lipnja 2025. nije niti sporna, što izričito proizlazi iz podneska tužene od 14. srpnja 2025., jedino je sporno u odnosu na visinu pitanje ima li tužitelj pravo na zatezne kamate na uglavničene zatezne kamate.

9. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan, osim u dijelu u kojem tužiteljica zahtjeva isplatu procesnih kamata na uglavničene zatezne kamate.

10. Između stranaka nije sporno postojanje Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160 / 51400607-5103761271 od 14. prosinca 2007., a kojim je tužitelju kao korisniku kredita odobren namjenski - stambeni kredit radi kupnje nekretnine u iznosu od 124.602,98 CHF.

11. Najprije je sporno pitanje zastare dijela tužbenog zahtjeva za isplatu. Ovaj sud ocjenjuje kako je istaknuti prigovor zastare u cijelosti neosnovan. Naime, u predmetnom slučaju dio zahtjeva za isplatu vezan je uz dio zahtjeva kojim tužitelj traži utvrđenje ništetnim odredbe Ugovora o kreditu kojim je ugovorena tzv. ulazna naknada, a kojom se tužitelj obvezao platiti tuženoj naknadu za obradu zahtjeva i odobravanje kredita i to u visini od 1,000 % na iznos kredita, odnosno minimalno 200,00 kuna. Pri takvom stanju stvari, ovaj sud ocjenjuje, kako u predmetnom slučaju zastara nije niti mogla početi teći, već ista može početi teći tek kada bi se pravomoćno utvrdilo da je ugovorna odredba ništetna, budući da se zahtjev za isplatu temelji na ništetnosti pojedine ugovorne odredbe. Dakle, istaknuti prigovor zastare tužene je u cijelosti neosnovan.

12. Iz Ugovora o kreditu od 14. prosinca 2007. (str. 6 - 13 spisa) razvidno je da su tužitelj kao korisnik kredita i tužena kao kreditor sklopili ugovor o namjenskom kreditu kojim je tužitelju odobren i isplaćen kredit u iznosu od 124.602,98 CHF, sa rokom otplate od 240 mjeseci i kamatnom stopom od 5,250 % te da se u čl. 10. Ugovora o kreditu tužitelj kao korisnik kredita obvezao tuženoj kao kreditoru platiti sve naknadu za obradu zahtjeva i odobravanje kredita.

13. Tužena je tijekom postupka učinila nespornom visinu konačno postavljenog tužbenog zahtjeva, dakle, učinila je neospornim da je tzv. ulazna naknada u iznosu od 725,04,71 EUR doista tužitelju i naplaćena.

14. Na ročištu za glavnu raspravu 11. rujna 2026. izveden je dokaz saslušanjem tužitelja Josipa Čeline. Tužitelj je u bitnome iskazao kako se u predmetnom slučaju radi o ugovoru o stambenom kreditu koji mu je bio potreban za kupnju stana na adresi u Zagrebu, Ulica Radoslava Cimermana 42, gdje i danas živi i tamo mu je prijavljeno prebivalište. Cijelo vrijeme živi na toj adresi i kredit mu je bio

potreban isključivo za osobne potrebe. Prilikom sklapanja ugovora o kreditu nitko mu nije ništa objasnio glede naknade koju je dužan platiti. Naknada mu je vjerojatno naplaćena već prilikom isplate samog kredita. Nije ništa rečeno o tome koji bi to bili troškovi banke zbog kojih se naplaćuje ta naknada. Kredit još uvijek otplaćuje do 1. siječnja 2028.

Na poseban upit zamjenika punomoćnika tužitelja tko je sastavio Ugovor o kreditu, tužitelj je odgovorio banka, radi se o tipskom ugovoru i nije bilo mogućnosti pregovaranja o pojedinim ugovornim odredbama.

15. Ovaj sud ocjenjuje kao vjerodostojan i životno logičan iskaz tužitelja Josipa Čeline te iz istog proizlazi kako je on predmetni kredit podigao u svojstvu potrošača, budući da se radi o stambenom kreditu za kupnju stana, u kojem živi sve do danas.

16. Nadalje, ovaj sud na temelju iskaza tužitelja ocjenjuje kako se u vezi osporene odredbe Ugovora o kreditu o tzv. ulaznoj naknadi nije moglo posebno pregovarati, tim više što je sporna odredba kojom se potrošaču nameće obveza plaćanja tzv. ulazne naknade bila sastavni dio tipskog ugovora koje su banke sklapale sa potrošačima.

17. Odredbama čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 82. Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03; dalje: ZZP/03) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora, propisano je kako se ugovorna odredba po kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

18. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

19. Predmetne ugovore o kreditu valja sagledati i u smislu Općih uvjeta ugovora o kreditu kako je to određeno čl. 295. i čl. 296. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015 i 29/2018; dalje: ZOO), jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenim za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) predlaže drugoj ugovornoj strani ugovor po principu uzmi ili ostavi.

20. Tužitelj sve da jmu je i bila pružena prilika da išta kaže o predmetnom ugovoru ne bi mogao postići da se bilo što u predmetnom ugovoru mijenja. Takvi ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a takvi ugovori su ništetni ukoliko su sastavljeni suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavanja postizanja svrhe sklopljenog ugovora. Stoga je banka nezakonito i nepošteno primjenjivala i ugovorne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva, a na koji način je dovela tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo sa tužiteljem, a tužena sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a tijekom postupka niti nije dokazala, odnosno nije dokazala da je imala bilo kakve troškove za obradu zahtjeva za kredit, kao niti na što se naplaćeni troškovi uopće odnose.

21. Pravno shvaćanje je ovog suda da su odredbe o ulaznoj naknadi prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (ovdje tužitelja), te su stoga ove odredbe neodređene ili neodredive, te posljedično ništetne sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a.

22. Slijedom navedenog sud je predmetnu ugovornu odredbu čl. 10, koja glasi: "Za obradu zahtjeva i odobravanje kredita Korisnik kredita dužan je prije korištenja kredita platiti 1,000 % (jedanposto) naknade na iznos kredita, odnosno minimalno =200,00 HRK (dvjestoHRK), obračunate s datumom plasmana, utvrdio ništetnom (točka I. izreke presude).

23. Posljedično, po pravnom shvaćanju ovoga suda tužena je dužna vratiti tužitelju sve što je stekla temeljem ništetne ugovorne odredbe i to sukladno pravilima obveznog prava o stjecanju bez osnove.

24. S obzirom na to da nije niti sporno da je tužena naplatila tužitelju po predmetnom Ugovoru o kreditu tzv. ulaznu naknadu u iznosu od 725,04 EUR dužna je tužitelju istu vratiti i to sa zateznim kamatama od dana specifikacije tužbenog zahtjeva, odnosno od 5. lipnja 2025. pa do isplate, budući da je uglavničila nenaplaćene zatezne kamate sukladno odredbi čl. 31. st. 2. ZOO-a (točka II. izreke presude).

25. U odnosu na zahtjev za isplatu uglavničenih zateznih kamata u iznosu od 1.165,39 EUR, najprije treba istaknuti kako je tužena podneskom od 14. srpnja 2025. učinila nespornim visinu i tog dijela tužbenog zahtjeva.

26. Posljedično, tužitelj svakako ima pravo i na isplatu uglavničenih zateznih kamata u iznosu od 1.165,39 EUR, budući da je dopušteno na takav način specificirati tužbeni zahtjev, a osnovan je njezin glavni zahtjev pa joj pripada pravo i na uglavničene zatezne kamate (točka III. izreke presude).

27. Međutim, tužena je prigovorila kako tužitelj nema pravo na procesne kamate na uglavničene zatezne kamate i pozvala se na praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske glede tog pitanja.

28. Tužitelj smatra kako ima pravo na procesne kamate na uglavničene zatezne kamate i to od dana kada je specificirala tužbeni zahtjev i poziva se također na praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

29. Ovaj sud ocjenjuje kako tužena osnovano prigovara da tužitelj nema pravo na procesne kamate na uglavničene zatezne kamate. Naime, tužitelj je izvršio obračun zateznih kamata u apsolutnom iznosu i to na dan 5. lipnja 2025. i od tada osnovano potražuje zatezne kamate na iznos glavnog duga. Međutim, isti onda ne može potraživati i procesne kamate na uglavničene zatezne kamate. Ovakvo pravno shvaćanje sukladno je odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-187/1999 od 22. svibnja 2003., a koje pravno shvaćanje glasi: "Zatezne kamate se mogu utužiti u apsolutnom iznosu uz glavni dug, ali do dana tužbe na njih ne teku procesne kamate, jer zatezne kamate i dalje teku na glavno potraživanje."

30. Posljedično, ovaj sud ocijenio je kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva, kojim tužitelj potražuje procesne kamate na iznos uglavničenih kamata i to od specifikacije tužbenog zahtjeva 5. lipnja 2025. pa do isplate (točka IV. izreke presude).

31. S obzirom na to da tužitelj nije uspio samo sa razmjerno neznatnim dijelom svog tužbenog zahtjeva ima pravo sukladno odredi čl. 154. st. 5. ZPP-a i čl. 155. ZPP-a na naknadu troškova parničnog postupka. U skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23; dalje: Tarifa) trebalo je priznati tužitelju zatraženi trošak sastava tužbe od 11. ožujka 2025. (Tbr.7.1.) u iznosu od 200,00 EUR, sastava obrazloženog podnesak od 5. lipnja 2025. (Tbr.8.1.) u iznosu od 200,00 EUR, sastava obrazloženog podnesak od 25. kolovoza 2025. (Tbr.8.1.) u iznosu od 200,00 EUR, zastupanja na ročištu 28. studenoga 2025. (Tbr.9.1.) u iznosu od 200,00 EUR, zastupanja na ročištu 11. rujna 2026. (Tbr.9.1.) u iznosu od 200,00 EUR i pristupa na ročište za objavu presude 12. listopada 2026. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. t. 3. OT-a), dakle ukupno 1.100,00 EUR, uvećano za PDV 25%, dakle ukupno 1.375,00 EUR, uvećano za plaćenu sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 26,55 EUR i sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 100,00 EUR, dakle sveukupno 1.501,55 EUR. Sve uvećano za zatražene zakonske zatezne kamate od dana donošenja odluke, pa do isplate u skladu sa čl. 151.st. 3. ZPP-a (točka V. izreke presude).

U Sesvetama 12. listopada 2026.

Sudac
Lovro Tomičić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva istovjetna primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po odvjetniku Goranu Devrnji uz nalog za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 140,00 EUR
- tuženjoj po odvjetniku Damiru Metelku

Broj zapisa: **9-3088e-77a07**

Kontrolni broj: **0636e-902aa-317c2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.